Кругом будується біда —
Три зверху поверхи й під сподом.
Коли біда не є народом,
Народ на неї загляда?!

Так тяжко, аж нема що їсти, —
Везуть цемент і пруть дошки,
А ринви мідні, а дашки?!
Хіба це всюди кагебісти?!

Кругом будується біда.
Кругом встають дзвінкі котеджі,
І ніжний голос допни Бейжі
З капіталізму вигляда.

Будуються й клянуть державу,
Що будуватись їм дала!
Нема їм мітки і числа,
Клянуть — розкрадену й іржаву.

Кругом будується біда.
Збудується, держава буде...
І празником повстане будень,
Над всі приниження й труда...